Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicari mai dese după tarifa și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 161. **Brașovŭ, Sâmbătă 23 Iulie (4 Augustŭ)** **1888.**

Brașovŭ, 22 Iulie st. v. 1888.

In timpulŭ din urmă spiritele în Anglia érăși suntŭ fórte agitate *de cestiunea irlandesă.*

Tóte încercările de a resolva în modŭ mulțămitorŭ acéstă cestiune au rĕmasŭ până acuma fără resultatŭ. Stăruințele amicilorŭ Irlandei, a lordului Gladstone și a partidei sale, precum și luptele energice ale ligei naționale irlandese n'au fostŭ în stare a delătura relele inrădăcinate de seculi.

Englesii suprematiștĭ nu potŭ sĕ se hotărască a se împăca odată cu Irlandesii pe basa neștirbitei egale îndreptățirĭ.

Ei au întreprinsŭ acum o campania nouă în contra ligei naționale irlandese, dându-le prilegiu la acésta afacerea dintre conducătorulŭ ligei Parnell și diarulŭ englesŭ „Times“.

Suntŭ vre-o doi anĭ de când „Times“ a publicatŭ nisce „descoperirĭ“, prin carĭ a voitŭ sĕ dovedéscă, că Parnell și alțĭ membriĭ de frunte ai ligei irlandese au luatŭ parte la conjurațiunile feniene și mai alesŭ la omorulŭ din Dublin. „Times“ a întemeiatu acusările sale cu deosebire pe unŭ facsimile alŭ unei scrisorĭ, ce se află în posesiunea sa și despre care pretinde, că a scris'o însușĭ Parnell.

Parnell a declaratŭ că acésta scrisóre este unŭ falsificatŭ și elŭ cu soții sĕi au protestatŭ în contra învinuirilorŭ diarului cetății, susținĕndŭ că suntŭ mincinóse. Totodată au declaratŭ, că nu potŭ intenta procesŭ de vătămare de onóre diarului „Times“, deórece nu suntŭ în stare sĕ pórte cheltuielile unui asemenea procesŭ.

In urma acésta foile contrare Irlandesilorŭ scriau, că conducĕtorii irlandesĭ voiescŭ numai sĕ împiedece eșirea la ivélă a adevĕrului, și pretindeau împreună cu „Times“, că scrisórea memorată este în adevĕrŭ scrisă de Parnell. S'a mai pretinsŭ încă că cernéla cu care a fostŭ scrisă, este totŭ aceea, ce a folosit'o Parnell și la alte scrisorĭ din acelŭ timpŭ a cărorŭ originalitate a recunoscut'o, ér Parnell însușĭ admisese, că în acelŭ facsimile s'a imitatŭ de minune scrisórea mânei sale.

Continuele suspițiunărĭ și învinuirĭ de feliulŭ acesta au îndemnatŭ în fine pe clubulŭ parlamentarŭ iricŭ a intenta procesŭ diarului „Times.“ Ca acusatorŭ a figuratŭ O'Donnel, soțulŭ de luptă alŭ lui Parnell, care de asemenea fusese ofensatŭ prin „descoperirile“ amintite.

Procesulŭ s'a terminatŭ cu *achitarea* diarului „Times“.

In urma acestui verdictŭ diarele din Londra au cerutŭ ca sĕ se facă o nouă cercetare mai alesŭ cu privire la scrisorile, pe carĭ juriulŭ le-a recunoscutŭ ca originale.

Parnell a declaratŭ din nou în parlamentŭ că suntŭ false aceste scrisorĭ, cerĕndŭ dela guvernŭ ca sĕ cerceteze faptulŭ printr'unŭ comitetŭ alesŭ din sînulŭ camerei. Guvernulŭ i-a rĕspunsŭ sĕ se adreseze la tribunalulŭ țĕrii, ceea ce însĕ au refusatŭ Parnelliștii, cerĕndŭ o anchetă parlamentară.

In cele din urmă guvernulŭ englesŭ cedândŭ presiunei opiniunei publice englese a aflatŭ unŭ espedientŭ estraordinarŭ. Deórece nu avea dreptulŭ de a decide ca sĕ fiă trașĭ în cercetare membri de ai parlamentului, guvernulŭ a însărcinatŭ pe secretarulŭ de stat pentru Irlandia sĕ presenteze în cameră unŭ proiectŭ cu scopŭ de a se numi o comisiune, care sĕ esamineze acusațiunile diarului „Times“ contra unorŭ membri ai parlamentului și a altorŭ persone.

Fiindŭ întrebatŭ Parnell de cătră secretarulŭ de statŭ décă se învoiesce cu acésta a protestatŭ cerĕndŭ mai întâiu esplicărĭ despre compunerea comisiei de judecătorĭ. „Eu și soțulŭ meu“, dise elŭ, „nu voimŭ sĕ ne mulțumimŭ ca nisce oi cu sentința unui juriu de măcelarĭ“. Diarulŭ „Times“ de altă parte declară că primesce proiectulŭ.

Acum proiectulŭ secretarului de statŭ pentru Irlanda se desbate în camera comunelorŭ. Propunerea lui Parnell ca sĕ se constitue o anchetă parlamentară a fostŭ respinsă și proiectulŭ după a treia cetire a fostŭ primitŭ ca basă a desbaterei pe paragrafi. Deja primulŭ paragrafŭ a datŭ nascere unei discusiunĭ înfocate și turbulente, la care au luatŭ parte mai toțĭ Parnelliții, fiindŭ sprijinițĭ de partisanii lui Gladstone. Unŭ conflictŭ aspru s'a iscatŭ cu acésta ocasiune între Parnell și Chamberlain, înputându-se acestui din urmă, că ca ministru a trădatŭ ligei irlandese secretele cabinetului, ca sĕ-șĭ asigure sprijinulŭ ei.

Și pe când urmézá aceste pasionate discusiunĭ între Irlandesĭ și suprematiștii englesĭ, în Irlanda nemulțămirea poporațiunei cresce în modŭ înspăimântătorŭ și se manifestéză prin acte de violență, semne ale desperațiunei primejdióse ce domnesce în sînulŭ poporului irlandesŭ.

Sĕrma telegrafică semnaléză alte două omorurĭ agrare în Irlanda, carĭ s'au întêmplatŭ dilele aceste în partea vestică a insulei. Una din victime a fostŭ arĕndașulŭ Forham, care, reintorcĕndu-se dela Tralee, fu împușcatŭ de doi bărbațĭ deghisațĭ. Forham luase în arĕndă nu de multŭ o moșiă alŭ cărei arĕndașŭ vechiu fusese dimisŭ. — Unŭ altŭ lucrătorŭ, ocupatŭ în mijloculŭ câmpului, care lucrase mai 'nainte la unŭ arĕndașŭ urgisitŭ de poporŭ, a fostŭ impușcatŭ Sâmbătă aprópe de Kanturk de unŭ omŭ de asemenea deghisatŭ. Glonțulŭ l'a rănitŭ așa de tare încâtŭ murĭ după câteva óre. Ucigașii ambelorŭ victime au scăpatŭ.

Aceste crime dau de sigurŭ destulă apă pe mora oposițiunii, care le citéză și esploatéză pentru a demonstra ineficacitatea sistemului de guvernare din Irlanda.

Unŭ lucru însĕ este sigurŭ, că adecă cestiunea irlandesă este o rană înveninată pe trupulŭ Angliei, care î detrage multŭ din vĕda ei ca putere mare.

Totŭ în sensulŭ acesta s'a vĕdutŭ îndemnatŭ a accentua și lordulŭ Rosebery, care în vorbirea sa de Sâmbătă în Bolton semnală necesitatea soluțiunii cestiunei irlandese cu deosebire din acelŭ motivŭ, că pe câtŭ timpŭ Anglia va fi învrăjbită cu Irlanda și nu se va resolva cestiunea irlandesă, votulŭ Angliei n'are nicĭ o valóre în consiliulŭ puterilorŭ europene. Inimicii Angliei credŭ de sigurŭ, adause elŭ, că situațiunea acésta va dura încă multŭ timpŭ la noi și că Irlanda va fi totdeuna unŭ factorŭ nemulțumitŭ în politica englesă și va rĕmâne totdeodată și o amenințare permanentă a ei.

Tristŭ ar fi décă asertiunea lordului Rosebery relativă la dorința inimicilorŭ Angliei s'ar adeveri și numai într'o parte câtŭ de neînsemnată. Esperiințele triste făcute de Anglia aprópe pe tóte continentele, unde șĭ-a împrimatŭ sigilulŭ ei de stăpânitóre, trebue neapĕratŭ s'o fi adusŭ la convingerea, că numai egala îndreptățire póte face pe unŭ poporŭ mare, tare și respectatŭ. Ar fi timpulŭ odată sĕ nu mai continue fața cu poporulŭ irlandesŭ și așa destulŭ de nefavorisatŭ de posițiunea lui naturală unŭ sistemŭ de guvernare opresivă, ci se aplice din rĕsputerĭ principiulŭ profesatŭ de părintele economiei politice, lăsândŭ liberă desvoltarea politică, socială și economică tuturorŭ acelora, carĭ devenindŭ conscii de chiemarea lorŭ, o cerŭ cu stăruință și întrebuințéză tóte mijlócele ertate și neiertate numai sĕ pótă dobêndi libertatea multŭ dorită.

Problema Angliei sĕ fiă și adĭ ca și înainte c'unŭ seculŭ una și aceeași, însĕ mijlócele de mănținere a ei pe nivelulŭ de stăpânitóre economică a lumei, sĕ nu fiă forța și arbitriulŭ, ci bunăvoința, dreptatea și echitatea și atuncĭ de sigurŭ că puterea și influința ei vorŭ rĕmâne nealterate!

Ungurii și Slovacii.

Amŭ reprodusŭ în numĕrulŭ de ierĭ partea primă a articulului lui „Pesti Naplo“ privitóre la politica de naționalitate în genere. Astădĭ reproducemŭ partea a doua ce se referă în specialŭ la Slovacĭ. Étă ce dice fóia șovinistă maghiară în privința acestora:

Mare parte a poporului slovacŭ nicĭ până astădĭ n'a ajunsŭ încă la o astfelŭ de cultură, încâtŭ sĕ aibă consciință națională; aceia însĕ dintre ei, carĭ îșĭ primescŭ cultura în anumite institute slovace, trecŭ cu toții în seria panslaviștilorŭ, între carĭ se află astădĭ nu numai preoții, advocații și învĕțătorii, ci și meseriașii și agricultorii. Vedĭ-bine, în fruntea agitațiunei stă o bună parte a preoțimei luterane, și acei „marĭ patrioțĭ,“ carĭ conducŭ biserica, nu au destulŭ curagiu ca sĕ pună la regulă pe protopopii, carĭ comitŭ astfelŭ de abusurĭ cu autonomia lorŭ. Senioratulŭ din Nyitra, ale căruia sentimente le-amŭ pututŭ cunósce și numai din incidentulŭ înmormĕntărei lui Hurbanŭ, póte liniștitŭ sĕ-șĭ facă memdrele și mai departe, pentru-că adunarea generală se înspăimêntă de regulamentele în adevĕrŭ rigurόse, deórece îșĭ teme autonomia.

Și guvernulŭ statului privesce în liniște, cum agitatorii îșĭ publică în biserică proclamațiile lorŭ; ba încă sufere liniștitŭ, ca și în scóle sĕ domnéscă în multe locurĭ acelŭ spiritŭ, a căruia dorință cea mai ferbinte este — precum a dis'o acésta unŭ preotŭ la înmormêntarea lui Hurbanŭ — mântuirea ce va veni dela Țarulŭ celŭ albŭ...

Inzadarŭ facŭ gură semi-oficialii cu înaintarea nóstră culturală, înzadarŭ se însuflețescŭ ei mai vîrtosŭ de succesele instrucțiunei nóstre poporale: poftéscă sĕ mérgă la țéră, poftéscă sĕ vină în scólele din țéra de susŭ și vorŭ vedé, că reu au făcutŭ, când au lăsatŭ sĕ se înmulțéscă inteligința slovacă prin sporirea scólelorŭ. Se află cu miile asemenea scolĭ, unde dintre copiii obligațĭ la scólă nicĭ jumĕtate nu cercetéză scóla și nicĭ visitatorii scólei nu învață nimicŭ, ba adeseorĭ nicĭ în limba lorŭ maternă nu sciu ceti, nu sciu scrie și e o adevĕrată raritate, décă putemŭ afla copii, carĭ sĕ scie unguresce. Ba și colo susŭ la cârmuire sciu, că esistă astfelŭ de stărĭ desperate, dér nu potŭ ajuta nimicŭ, pentru-că banii trebuescŭ pentru palatulŭ parlamentului, ba încă și pentru Pórtele de ferŭ, și nu ajungŭ pentru scolĭ de statŭ.

Și și décă ar fi destulŭ de periclitatŭ patriotismulŭ poporului confesionalŭ prin biserica și scóla cea rea, încă nu sĕ mulțumescŭ cu atâta, ci dau drumŭ liberŭ agitațiunei de naționalitate, și autoritățile nóstre administrative lasă neconturbațĭ și pe apostolii călĕtorĭ, carĭ modernisândŭ pe Cato, dau acestŭ sfatŭ ascultătorilorŭ sĕi: *„Hungariam esse delendam.“*

Dintre acei bărbațĭ de statŭ de ai noștri, carĭ voiescŭ sĕ pună la cale interesele maghiare în țéra de susŭ, abia câțiva se află, carĭ sĕ cunóscă din esperiență stările din țéra de susŭ și și acești câțiva suntŭ oposiționalĭ, pentru că grațioșii domnĭ dela putere credĕndŭ împreună cu Nemțulŭ, că „ceea ce Ionelŭ n'a învĕțatŭ, nicĭ Ioanŭ nu va învĕța“ — nicĭ nu-șĭ mai batŭ capulŭ sĕ învețe ceva. Din raporturile oficiale se potŭ afla multe lucrurĭ, personale interesante, dér nu se potŭ scóte nisce rapórte obiective în adevĕrŭ vrednice de credĕmĕntŭ.

Politica nóstră față cu Slovacii e unŭ șirŭ ne'nteruptŭ de greșelĭ și nebăgare de sémă. Cu tóte că décă cu Slovacii nu ne vomŭ puté ferici, vomŭ trebui sĕ abdicemŭ de speranța, că și noi ne vomŭ constitui odată în statŭ unitarŭ. *Cu aceeașĭ ostenélă ce care amŭ puté face din poporulŭ slovacŭ de rendŭ poporŭ cultŭ,* l'amŭ și maghiarisa. O politică conscià de țînta sa hotărită și energică ar fi aicĭ neapĕratŭ necesară, căcĭ pe lângă o astfelŭ de politică amŭ puté fi liniștițĭ.“

SCIRILE DILEI.

După cum s'a amintitū, deja dilele trecute a fostū pusū în disponibilitate comandantulū generalū alū corpului alū 3-a de armată din Graz F. Z. M. *De Kuhn* și înlocuitū prin comandantulū generalū alū corpului 12 de armată din Transilvania F. Z. M. baronū de *Schönfeld*. In 1 Augustū st. n. s'au făcutū în Sibiiu mai multe festivitățī în vavórea comandantului de corpū dela care sī-a luatū adio magistratulū orașului în frunte cu primarulū W. de Hochmeister; după amédī șī-a luatū adio totū corpulū oficerilorū, din care causă au sositū în Sibiiu deputațiunī dela tóte garnisónele corpului 12. Sera s'a ținutū unū banchetū festivū alū oficerilorū în „Hermanns-garten“. La reîntórcere comandantulū a fostū petrecutū de totū corpulū oficerescū până la locuința sa. Dealungulū stradei Cisnădiei până în piața mare au fostū înșirațī la 1200 de purtătorī de torțe. Cu acésta ocasiune a despărțirii sale de comanda corpului Escelența Sa de Schönfeld a datū unū frumosū ordinū de di, prin care își ia adio dela întregū corpulū și dela toțī locuitorii țĕrii în modū fórte cordialū și măgulitorū.

***

Asemenea se anunță din Brünn (Moravia), că comandantulū de corpū *br. de Szvetency*, care este strămutatū în loculū baronului de Schönfeld la *Sibiiu*, a primitū ovațiunile corpului oficerescū de acolo cu ocasiunea plecării sale la noulū postū în Ardealū.

***

Din Bănatū ni-se scrie, cu data 30 Iulie: „Reverendissimulū Domnū *Stefanū Moldovanū*, Prelatū domesticū alū Sânției Sale Pontificelui romanū și prepositū în capitululū diecesei gr. cat. a Lugoșului, născutū în anulū 1813 și chirotonitū ca preotū în Blașiu la anulū 1838 prin fericitulū Episcopū Ioanū Lemeny în primele dile ale lunei Augustū a. c. împlinesce anulū alū 50-lea alū chirotonirei sale de preotū. Nu sciu positivū ce pregătirī se voru face pentru bineventarea acestui demnū bărbatū cu ocasiunea serbărei iubileului de 50 de anī ai preoției sale, precum nicī aceea nu o sciu, decă iubilantele, copleșitū de anii bĕtrânețelorū ce-lū apasă, doresce a-șī serba iubileulu sĕu în modu solemnū, orī dóră voiesce a încunjura o atare serbare solemnă și a se îndestuli în sufletulū sĕu cu o simplă dér plăcută reminiscință asupra vrednicului sĕu trecutū. Orī cum va fi însĕ, acea serbare este unū momentū de bucuriă și dulce suvenire pentru bĕtrânulū jubilantu, precum și pentru întregū clerulū diecesei Lugoșiane.

Frumosū 'i stă bărbatului consciu de chiămarea sa, dér și mai bine și mai frumosū îi stă aceluia, care este norocitū a privi cu mândriă la lungulū șirū alū vieței sale de 50 de anī petrecută în activitate și încărcată de merite pentru mama națiune și biserica din sînulū căror a eșitū. Și apoi o astfelū de persónă prea vrednică și binemeritată pentru națiunea română în genere și biserica unită din părțile Bănatului în specie este fără îndoélă și veteranulū jubilante Stefanū Moldovanū.

Nu este scopulū meu și nicī nu mĕ simtū competentū a înșira aci meritele acestui veteranū Părinte, totū ce voescū este, ca prea lăudatului bărbatū, cu ocasiunea jubileului sĕu, sĕ-i dorescū dela atotputerniculū și bunulū Dumnedeu încă mulțī anī fericițī și sănĕtate deplină dicêndu-i cu reverință din profundulū inimei unū: bucură-te cu bucuriă nespusū de mare în diua jubileului Tĕu, Tu bravule jubilantū, Nestorulū preoțilorū din eparchia Lugoșului!

Adresămū și din parte-ne venerabilului și multū meritatului prelatū cele mai sincere felicitărī cu ocasiunea jubileului sĕu!“

***

„Națiunea“ scrie: „Indată după predarea scrisorilorū sale de acreditare, d. T. Văcărescu, ministrulū României la Viena, va începe tratativele pentru reluarea negocierilorū cu Austria în privința încheierei convenției comerciale.“

***

In causa *atentatului cu dinamită din Beregseu*, despre care s'a făcutū amintire și în colónele fóiei nóstre, „Luminătorulū“ din Timișóra primesce două corespondențe. In una din ele se dice între altele: In 22 l. c. la $3^{1}/_{3}$ óre în dorī de di nesce făcĕtorī de rele aprinseră o patrónă de dinamită pe ferestra localului învĕțătorului E. Andreescu. Ferestrile se sfărâmară în mii de bucățele, mobilele asvêrlite și rupte în decī de bucățī și bolnava soțiă a învĕțătorului fū rănită. Se dice, că acestū atentatū s'a comisū din rĕsbunare pentru că Andreescu ar fi șoptitū gendarmilorū că scie cine ar fi ucigașii din Checia și hoții cailorū lui Iancovicī din Timișóra. Detunătura s'a auditu și în comuna vecină. In altă corespondență se dice că învĕțătorulū din vorbă ar fi unū mare cămătarū și că ar șicana pe locuitorī cu esecuțiunī ce le pornesce în contra lorū etc.

O visită la fortificații.

Multe s'au disū, multe s'au scrisū și multe s'au strigatū și pentru și contra *fortificatiunilorū ce se facū în jurulū Bucurescilorū*. Era dér o legitimă dorință a vede de aprópe, a examina aceste lucrărī ca ast-felū sĕ putemū cu mai multă înlesnire și pricepere, decă nu cu competință, a vorbi și noi la rîndulū nostru în acéstă cestiune. Așa la 15 Iulie isgonițī și de căldura caniculară a capitalei și avêndū dorința de a respira unū aerū mai curatū, pornimū spre Afumațī, unde unū prietenū alū nostru ne putea procura ocasiunea a visita fortulū. La 8 diminéța ne presentămū d-lui comandantū alū fortului, care ne primesce cu amabilitate și bună-voință, permițĕndu-ne nu numai a visita fortulū, dér a ne și însoți, dându-ne și explicațiunile de carī aveam necesitate fără a eși din marginele discrețiunei impuse unei atare lucrărī.

Pe santierulū lucrărei, care este fórte desvoltatū și unde suntū ocupațī 400 lucrătorī în mare parte italienī și bulgarī, găsimū pe d. inginerū Bunescu, o veche cunoscință a nóstră, care ne primesce cu cordialitate punêndu-se la disposiția nóstră. Fortulū Afumațī este unū tipū mixtū, datoritū în ceea ce privesce traseulū și concepțiunea lui, d. major Culcer, unulū din cei mai excelențī oficerī de geniu ce posedă armata nóstră. Este loculū sĕ spunemū, că forturile ce se construescū în jurulū capitalei, în numĕrū de 18, suntū de trei genurī sĕu tipurī, tipū mare Nr. 1, cum este Chitila, tipū Nr. 2 ca Otopenī Cățelu, Jilava, Mogoșóia și tip Nr. 3, ca Tunarī Stefănescī, Pantelimonū, Cernica etc. Afumații este unū tipū mixtū ținêndū loculū între tipū Nr. 2 și 3. Elū se compune din o parte avansată, care se chiamă curtină, din care eșindū ne găsimū în curtea fortului ce se află la o adêncime de 3,50 sub solulū naturalū; înainte pe axa centrală a acestei curțī se află masivulū fortului; o galeriă centrală ce conduce la o cupolă unde se vorū aședa tunurī de 15; înainte galeria duce la o caponieră, unū felū de redută, unde se vorū aședa mitrailleuse, în drépta și stânga galeriei și plecândū din curtea fortului suntū magasiele de munițiunī și pulbere, ér pe două scărī laterale ne urcamū în etagiulū II unde suntū locuințele și 2 marī cupole de tunurī 15. Totū după acéstă galeriă plécă alte două galerii lungī, carī conducū la semi-caponierele ce suntū în drépta și stânga fortului și la estremitățile despre nordū; aceste două galerii au fiă-care în drépta și stânga câte una cupola de mortiere și obusiere.

Ast-felū întregulū fortū posedă 9 cupole. Lucrările suntū destulū de înaintate, considerândū că acestū fortū e începutū de anulū trecutū. Am observatū că lucrulū este condusū cu mare ordine și esecutatū în condițiunī escelente.

Am simțitū o adevĕrată mulțămire în amorulū nostru propriu naționalū vĕdêndū, că aceste lucrărī suntū conduse și esecutate de Românī și cu atâta pricepere și ordine.

Totū în fortū se fabrică și cărămida necesară construcțiunei, care fabricațiune se conduce în tóte forturile de d. inginerū Pluvier—cărămida are dimensiunele belgiane, adecă cărămidă mică.

După unū dejunū deliciosū, ce d. Bunescu nī-a oferitū cu o gentilețā pentru care îi aducemū tóte mulțămirile nóstre, plecămū spre Pantelimonū, unū fortū tipū Nr. 3, care este comandatū de d. loct. Doiculescu, unū oficerū fórte inteligentū și capabilū. Acestū fortū împreună cu Cernica și Cățelulū este datū în construcțiune totū d-lui Bunescu, ér din partea d-sale este însărcinatū cu conducerea lucrării în fortulū Pantilimonū d. inginerū Bildirescu.

Aci lucrările suntū concepute anulū acesta și ni se parū destulū de înaintate: 2 cupole suntū deja sfârșite din zidăria și alte două în construcțiune.

Situațiunea fortului este fórte frumósă fiindū aprópe încungiuratū de pădure; deși căldura e mare, am simțitū o adevĕrată plăcere visitândū, vĕdêndū cum totulū este arangiatū spre a îndulci pe câtū se póte viéța lucrătorilorū, locuințe igienice, cantine îndestulătóre pentru ca lucrătorulū sĕ nu fie esploatatū și, vorbindū cu câțīva lucrătorī italienī, am constatatū prin noi înșine cum că suntū mulțămițī.

Aci, la Pantelimonu, linia încompeRatóre a capitalei se întrerupe spre a merge în gara Pantelimonū a liniei Bucurescī-Călărașī.

D. comandantū alū fortului Cernica d. căpitanū Teodorū, ce se află în fortulū Pantelimonū, ne propune a-lū însoți până în fortulū d-sale la Cernica, propozițiune ce primimū cu plăcere, și am avutū ocasiunea a me felicita de acéstă invitațiune putêndū încă odată a admira tactulū, inteligința și capacitatea ofițerilorū și inginerilorū noștri.

Traiectulū dela Pantelimonū la Cernica în dresină este din cele mai agreabile, și regretămū că este numai de 4 kilometri.

Fortulū Cernica este totū tip. Nr. 3 și începutū totū anulū acesta, așa că abia acum se construia casarma provisorie pentru soldații ce ținū garnisóna în fortū și care este construită după proectulū d-lui căpitanū Teodorū, în condițiunī escelente.

Orele erau 5 și căldura nu scăduse astfelū, că am primitū ca o adevĕrată provedință proposițiunea unei băi recī la Colentina, proposițiune ce amū și esecutatū împreună cu d. căpitanū.

Fortulū Cernica și Cățelulū suntū separate prin rîulū Cernica, preste care se esecută unū podū de piétră pentru cale ferată cu tablierulū în ferū și pentru șosea cu tablierulū în lemnū. Acestū podū nefiindū terminatū, fortulū Cățelu nu s'a pututū începe în anulū acesta.

De sigurū, nu avemū pretențiunea de a ne fi formatū convicțiunea asupra eficacității sĕu a oportunității fortifica-

---

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.“

Unū episodū din 1848.

Am cugetatū de multe orī, că, decă sórtea m'a purtatū pe mine, unū fiu de țĕranū sĕracū, pe nisce căi deosebite și m'a făcutū sĕ esperiezū multe accidente însemnate: apoi póte este acésta ereditarū, căcī și fiulū meu repausatū s'a aflatū în asemenī situațiunī deosebite.

In copilăria mea am fostū istețū, căcī audeamū că așa vorbescū de mine călugării dela mănăstirea Putna, unde mĕ luase egumenulū de acolo la vêrsta mea de 5 anī, ca sĕ mĕ învețe carte. aveam talentulū la cântare și cu șépte anī am cântatū în biserica mănăstirei Putna unū „Acsion“ pe psaltichie atâtū de bine, că boerulu Roznovanū celū bĕtrânū, care venise la Putna sĕ se închine la mormêntulū lui Stefanū Vodă, audind cântarea mea, a unui băiatū, îmī dete șese galbenī.

Ciprianū asemenea era istețu și avea talentū musicalū, cântândū și din gură fórte bine. In corū avea tonulū „secondū.“ Și elū era, cum eram eu de tînerū, veselū și glumețū încâtū în societățī toțī stăteau în gura lui.

Pățit'am apoi multe bune și rele, până și închisū am fostū, odată 6 sĕptĕmânī la L. ér altădată 24 de ore în Cernăuțī cu neuitaverulū nostru A. H... care a muritū la Neapolea. Ambele dățī sub titula de delicte politice. Așa și bietulu Ciprianū, sub pretecstū că ca președinte alū societăței „Arborósa“ ar fi statū în legătură secretă cu iubilanții centinarī ai decapitatului Domnū Ghica din Iașī. Eșindu elū apoi din temniță, a adusū cu sine germenulū morții.

Dér sĕ vinū la episodū.

***

La anulū 48 eram în anulū alū doilea de teologiă și câteva scrierī în versurī și prosă, între care și cântecul lui Iancu:“

„Audițī acolo, unū buciumū rĕsună,
Sbóră, trece codri, dealurī și câmpii,
Ér colo pe Mureșū unū voinicū ce-adună
Cete de voinicī, ai Transilvanii fii“ etc.

îmī câștigară atențiunea Grachiloru noștri Hurmuzachi și ei me luară la sine și îmī deteră secretariatulū gazetei lorū atuncī înființate „Bucovina.“ Observū că pe atuncī românesce mai că nu scria nimenī la noi.

Veniră la Cernăuțī tinerii moldovenī, elita inteligenței june de acolo, ca fugarī sĕu surgunițī de despotulū Mihalache Sturza. — Toțī aceștī tinerī, dintre carī, afară de Cogălniceanu, Alexandri și G. Sionū, nu sciu carī vorū mai fi aflându-se în viéță, făcură prima visită în casa Hurmuzacheștilorū și numai decâtū fuseră învitațī a primi ospitalitatea lorū, parte în casele lorū din Cernăuțī, parte în cele dela moșia Cernăuca.

Se înțelege, că cei cu avere, ca frații Alexandri și Casimirescī, Costache Negri, Raletū, principele Moruzi, Cogălniceanu și încă vre-o câțī-va, declinară mulțumindū pentru binevoitórea invitare, dér alții mai sĕracī, între carī și unū ofițerū, o acceptară.

Așa făcui eu, băiatū de 23 anī, cunoscință destulū de intimă cu toțī bieții emigrațī. Marele bărbatū Costache Negri cu nobilulū sĕu caracterū mĕ lua cu sine la tóte plimbările sale. O, ce vorbe audeamū din gura lui! In anulū 1872 îmī mai scrise încă o epistolă — ultima în viéța sa — dela moșia sa Tergulū Ocna lângă Adjudū.

Intr'o seră cam târdiu vine la mine și'lū cunoscui că-i agitatū de ceva. „Domnule,“ îmī dise elū, abia trecutū preste pragulū cabinetului meu. — era în Iunie 1848 — „acum e acum! Eștī de aicī, din Bucovina, dta pоțī decī se facī unū mare serviciu unei cause asisderea marī.“ — Se uită apoi lungū la mine ca și când i s'ar fi opritū respiratulū, ér sufletulū sĕu parcă imprima pe fața'i o mare erecțiune internă: după o pausă dându'șī lungile și undulósele plete înapoi pe umerī și părândū a se înviora continuă: „Și dta, sperū, că vei face acelū serviciu, una că eștī Românū și alta că eștī clericū, și e vorba de scăparea unui bărbatū de tagma d-tale.“

Audindū aceste cuvinte, se'nțelege că mĕ apucă și curiositatea și neliniscea. „Dér mai întâiu de tóte“ — continua Negri — „spune-mī, nu scii dta în ce parte a hotarelorū Bucovinei despre Moldova e cerdaculū cu Nr. 75“? —

ţiunei capitalei în urma unei visite, dér cele constatate de noi asupra onestităţii, inteliginţei şi escelenţei conducerea lucrăriloră şi a escelenteloră condiţiunī în care se construescŭ forturile, ne-a făcutŭ a scrie aceste rendurī aducêndŭ complimentele nóstre d-lui generalŭ Berendei pentru inteligenţa cu care ţine direcţiunea generală a lucrăriloră, precum şi d-lorŭ maiorŭ Culcerŭ şi Boteanu.

Terminămŭ, mulţumindŭ d-lorŭ comandanţī alŭ forturilorŭ de mai susŭ şi d-lui Bunescu, întreprindĕtorulŭ, pentru amabilitatea şi urbanitatea cu care ne-a primitŭ. X. Y. Z.

(„Românulŭ“.)

Literatură.

„Revista nouă“ apare în Bucurescī odată pe lună şi costă pe 3 lunī 6 lei, pe unŭ anŭ 20 lei. Directorŭ: *B. P. Haşdeu.* Redactorī: Barbu Stef. dela Vrancea, Al. Vlahuţă, D. D. Racoviţa şi Victorŭ Bilciurescu. — Nr. 8 dela 15 Iulie cuprinde: Amintirī din pribegia după 1848, de Ioanŭ Ghica; In fênŭ (poesiă), de V. Bilciurescu; Veniaminŭ Costachi (biografiă cu unŭ portretŭ), de de T. D. Speranţă; Puica Radului (poesiă,) de Gheorghe din Moldova; Din istoria fanarioţilorŭ, de Ionescu Gionŭ; Ţiganulŭ călare (anecdotă poporală), de T. D. Speranţă; Bragagiulŭ (reproducere după unŭ tablou din colecţia d-lui Calenderu), de Grigorescu. Numĕrulŭ acesta are portretulŭ lui Veniaminŭ Costachi.

Foia bisericéscă şi şcolastică, apare în Braşŭ de 2 orī pe lună şi costă 6 fl. pe anŭ. Redactorŭ: *Dr. I. Raţŭ* şi *Al. Vilăcanŭ.* — Nr. 21 dela 1 Augustŭ cuprinde: Tatălŭ nostru (meditaţiunī), de Dr. Victorŭ Szmigelski; Vieţa şi învĕţătura lui Isusŭ Christosŭ; Raportŭ despre adunarea preoţéscă din Şiria; Sânta unire şi desvoltarea nóstră naţională; Acte referitóre la resignarea episcopului Gregoriu Maiorŭ; Recensiune asupra unui opŭ alŭ d-lui V. Szmigelski, de Dr. Isidorŭ Marcu, profesorŭ de teologiă; Varietăţī. In partea şcolastică: Lecţiunī practice din limba română, de M. Popŭ; Ce sĕ propunemŭ în I clasă a şcólei poporale, de P. Ungureanu; Raportŭ despre constituirea Reuniunei învĕţătorilorŭ românī din ţinutulu Lugoşului, de Petru Popescu; Ḑiarulŭ economului: Lucrările în acéstă lună: Ingrijirea pădurilorŭ; Cultivarea trandafirilorŭ: Cursŭ de grădinăritŭ; Date statistice.

Din comitatulu Solnocu-Dobeca, Iulie 1888.

Balulŭ din Betlénŭ. Acestŭ balŭ, conformŭ anunciului publicatŭ prin diarele nóstre, s'a ţinutŭ la 22 Iulie st. n. în sala otelului celui mare din Betlenŭ. Atâtŭ în privinţa morală, câtŭ şi materială, între împrejurările vitrege de astădī, balulŭ a reeşitŭ minunatŭ. Te ampli de speranţă când vedī atâţa tinerī voinicī absoluţī de teologiă, jură, medicină etc. convenindŭ frăţesce într'unŭ locŭ şi-ţī vine a crede cu dreptŭ cuventŭ, că avemŭ motivŭ de a aştepta unŭ viitorŭ mai ferice.

Intr'unŭ cadrilŭ mĕ încercamŭ sĕ numĕrŭ părechile, dér mi se perdea vederea ochilorŭ, fermecaţī de mândrenia costumului naţionalŭ; susţinŭ însĕ totuşī că vorŭ fi fostŭ vr'o 40 de părechī. Uitatu-m'am şi după aceea, ca sĕ numĕrŭ costumele naţionale, dér am păţit'o ca cela din poveste, din rîtu cu florile; tóte i-ar fi plăcutŭ şi le-arŭ fi luatŭ, dér la urmă totuşī numai cu puţine a rĕmasŭ. Frumósele nóstre dómne şi domnişóre vorŭ binevoi însĕ a ierta, décă póte nu le voiu aminti pe tóte, căcī n'am fostŭ norocosŭ a le puté cunósce pe tóte. Mĕ mărginescŭ a aminti numai, că frumosulŭ nostru costumŭ naţionalŭ l'au purtatŭ cu falā cam următórele p. t. dómne: Mariţia Dragoşŭ, Maria Boteanu, Iuliana Mureşianu, Maria Popŭ, Susana Todoranŭ, Domnica Iuga; dintre d-şóre: Aurelia Rusu (Ţaga), Domniţa Huza (Ceaba), Ludovica Rusu (Cincelicŭ), Maria Silvia Dănilă, împodobită cu treicolorŭ (Budatelecŭ); Rafila Rusu (Iuda), Lucreţia Sigarteu (Sintereagŭ), Mariţi Pascu (Şimotelnicŭ), Maria Secui (Arpaşteu), Ana Tergoveţiu (Măgheruşŭ), Szeikei Anania, Maria Cupşia (Odorheiu), Cristina Ambruşiu (Betlénŭ). Nu mĕ potŭ despărţi de costumulŭ nostru străbunŭ fără de-a spune, că publiculŭ ar fi doritŭ sĕ'lŭ vedă încă şi mai bine representatŭ.

Ce privesce câştigulŭ materialŭ, au incursŭ suprasolvirī dela p. t. d-nii: Iuliu Dragoşŭ preotŭ 2 fl., Quintiliu Brehariu, comptabilŭ, 80 cr.. Vasile Candreanu a trimesŭ 2 fl., Martonŭ Feldman comptabilŭ, 80 cr.

Peste totŭ venitulŭ brutto a fostŭ 116 fl. v. a. din carī — după cum mī-a spusŭ d-lŭ Grecu, cassariulŭ — subtragêndu-se spesele de 66 fl., a rĕmasŭ venitŭ curatŭ de 50 fl. v. a. pe séma scólei g. c. di Betlenŭ, spre care scopŭ s'a arangeatŭ balulŭ.

Primésca toţī p. t. domnī, dómne şi d-şóre, carī au participatŭ şi contribuitŭ la ajungerea scopului moralŭ şi materialŭ alŭ balului, şi deschilinitŭ d-nii suprasolvenţī, din partea comitetului arangiatorŭ şi alu Betlenenilorŭ în genere cele mai fierbinte mulţămirī pentru binevoitorulu sprijinŭ şi frăţesca căldură cu care au îmbrăţişaţŭ acum de mai mulţī anī întreprinderea lorŭ socială şi culturală.

Nu potŭ sĕ nu amintescŭ aci cu mare plăcere şi numele stimatului d-nŭ primŭ-pretore din Betlenŭ, Floth Fr. Adolf, care a binevoitŭ a conlucra ca sĕ se pótă căpĕta sala de petrecere cu unŭ preţŭ moderatŭ. I se aduce pentru acésta căldurósă mulţămită.

Din încrederea comitetului arangiatorŭ. **Cincinatŭ.**

Dela camera de comerciu.

Liferaţiune pentru depoulŭ c.r. de recvisite de trenŭ în Klosterneuburg. Camerei de comerciu şi industriă din Braşovŭ i-a sositŭ escrierea de oferte pentru procurarea de provisiunī necesare la depoulŭ c. r. de recvisite de trenŭ în Klosterneuburg pentru anulŭ 1889, şi adică: de părţī constitutive de trăsurī, hamurī, ţeselī. diferite soiurī de lucrurī de metalŭ şi unelte. Pertractarea se va ţinea în *3 Septemvre a. c. n.*

Publicaţiunea se póte vedea de cei interesaţī în biroulŭ Camerei comerciale şi industriale din Braşovŭ.

Importulŭ şi exportulŭ României.

Amŭ arĕtatŭ în altŭ numĕrŭ alŭ fóiei nóstre, că importulŭ României în anulŭ 1886 a fostŭ de 296,497.362 lei, ér exportulŭ de 255,548.263 lei.

Din totalulŭ importului României Austro-Ungaria represintă 31.54 la sută, Germania 25.75, Anglia 24.09, Belgia 4.89, Franţa 4.88, Rusia 3.25 etc.

La exportŭ Anglia vine în primulŭ locŭ cu 45.63 la sută; apoi vine Austro-Ungaria cu 13.57. Francia cu 11.40, Italia cu 6.52, Belgia cu 5,96, Rusia cu 5.05, Turcia cu 4.51, Olanda cu 2.16, Bulgaria cu 2.10 etc. Carecteristicŭ este, că Germania, care dă aprópe 25 la sută din totalulŭ importului românŭ, nu represintă de câtŭ unulŭ la sută din întregulŭ exportŭ.

Importulŭ şi exportulŭ Rusiei.

După cum arată datele statistice oficióse ale Rusiei referitóre la comerciulŭ europeanŭ alŭ acesteia, *exportulŭ totalŭ alŭ Rusiei* dela 1 Ianuarie pănă la 1 Iulie a acestui anŭ represintă o sumă de 272,420.000 *ruble* faţă cu exportulŭ de 191,091,000 ruble din aceeaşī periodă a anului precedentŭ.

Afară de acestea Rusia a exportatŭ banī de aurŭ şi de argintŭ, precum şi obiecte de aurŭ şi de argintŭ în preţŭ de 30,432.000 ruŭle, faţă cu 4,731.000 ruble exportŭ din aceeaşī periodă a anunuli precedentŭ. Importulŭ: 115,583.000 ruble faţă cu 123,985.000 ruble. Afară de acestea importulŭ în banī şi obiecte de aurŭ şi argintŭ: 1,771.000 ruble faţă cu 1,708.000 ruble. — Din acestea se vede că comerciulŭ Rusiei cu ţĕrile apusene a fostŭ în cele 5 lunī ale anului acestuia mai favorabilŭ pentru Rusia cu 90 milióne de ruble, decâtŭ în aceeaşī periodă a anului trecutŭ.

DIVERSE.

O neplăcută descoperire s'a făcutŭ dilele trecute în Peterhof. Kusmin, stegarulŭ de odinióră din batalionulŭ de vênătorī alŭ familiei imperiale, murise. Familia sa scia sigurŭ că elŭ lī-a lăsatŭ o moştenire de 10,000 de ruble, însĕ nu aflà banii nicăirī. Se descoperì totuşī mai târdiu unŭ biletŭ, în care Cusminŭ spunea, că banii lui suntŭ cusuţī în uniforma sa cea nouă, dér — tocmai în acéstă uniformă fù îngropatŭ. E întrebare acuma, decă autorităţile vorŭ permite moştenitorilorŭ sĕ desgrópe mortulu, pentru ca sĕ-şī ia banii, constatându-se totdeodată, decă mărturisirea decedatului e adevĕrată.

Onorarele ḑiarului „Times“. Ḑiaru englesŭ „Times“ plătesce corespondenţilorŭ sĕi din străinătate nisce salare fórte marī. Dlŭ de Blowitz, corespondentulŭ din Parisŭ, primesce anualŭ 80 de mii francī séu 3200 livre sterlinge. D-lŭ Lowe din Berlinŭ 2000 livre st., totŭ etâtŭ salarŭ primesce şi corespondentulŭ din Viena; corespondentulŭ din Roma are locuinţă grătuită şi l. st. 1000; D-lŭ Gimpson din Petersburgŭ primesce aceaşī remuneraţiune. Pănă şi corespondenţii din capitalele mai micī, carī nu telegrafiază într'unŭ anŭ mai multŭ de ḑece séu douespredece colóne primescŭ salare de câte 1000 séu 500 liv. st. Cea mai mică remuneraţiune este de liv. st. 250. Suma totală plătită de „Times“ corespondenţilorŭ streinī este de 30,000 adecă peste 300,000 fl. anualŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 30 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescī	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orī . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescī . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialī	„	10.20	„	10.24
Galbinī	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescī . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.20
Renta de hârtiă 5%	90.84
Imprumutulŭ căiloru ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurī rurale ungare	105.—
Bonurī cu clasa de sortare	104.80
Bonurī rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurī cu cl. de sortare	104.80
Bonurī rurale transilvane	104.40
Mărcī 100 împ. germane	60.37
Londra 10 Livres sterlinge	123.25
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.80
Renta de hârtiă austriacă	81.80
Renta de argintŭ austriacă	82.45
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurī din 1860	139.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	867.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	407.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	313.10
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.90
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Bonurī croato-slavone	104.—
Galbenī împĕrătescī	5.80
Napoleon-d'orī	9.74

Bursa de Bucurescī.

Cotă oficială dela 21 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vend.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5%	93.½	94.—
Renta convert. 6%	93.—	90.½
Impr. oraş. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42.—
Credit fonc. rural 7%	106.¼	106.¾
„ „ „ 5%	92.¾	93.½
„ „ urban 7%	104.½	105.—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	220.—	225.—

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Nu, rĕspunsei eu, dér póte că aflu încă adī orī de nu, mâine dimineţă. — „Fii bunŭ cautā sĕ afli,“ îmī dise elŭ, „şi apoi îţī voiu mai spune cele ce avemŭ sĕ facemŭ. De afli adī, eu te aşteptŭ pănă a unspre-dece.“ —

A doua di dimineţa aflai la comanda militară, unde se află acelŭ cerdacŭ, precum mi se spunea, populatŭ cu militarī vigilatorī de graniţă, alergai apoi la C. Negri, carele şedea cu surorile sale, două călugăriţe, în otelulŭ de Parisŭ şi 'i spusei loculŭ acelui cerdacŭ. „Bine!“ dise Negri, „şi dta cunoscī acelŭ locu şi scii pe unde-i de mersŭ la elŭ?“ — „Da, sciu,“ rĕspunseiu eu.

„O, dér te rogŭ, cautā câtŭ mai îngrabă trei trăsurī acoperite şi dă-le ordinŭ sĕ aştepte afară de oraşŭ pe drumulu ce duce la cerdacă, dér şi dta te gată, de poţī, nu în reverendă, ci în alte haine şi sĕ mergī cu noi. O, de s'ar putea sĕ plecămŭ câtŭ mai curêndŭ ca sĕ fimŭ pe seră le acelŭ cerdacŭ.“

Aceste vorbe erau rostite cu o discreţiune vĕdită şi nu-mī puteamu închipui ce am sĕ esperiezŭ séu sĕ păţescŭ. Dér sciindŭ pe Negri omŭ atâtŭ de escelantu, perdui tótă grija şi pănă la orele 11 îmbrăcatŭ în hainele mele ţĕrănescī, ce le foloseamŭ la escursiunī prin ţĕră, aşteptamŭ cu 3 trăsurī braşovenescī (că atuncī nu esistau în Cernăuţī birjarī) dincolo de grădina publică, şi trimisesemŭ deja unŭ servitorŭ sĕ vestéscă pe Negri de pregătirile mele. Nu multŭ după aceea îlŭ vĕdui cu mai mulţī venindŭ grabnicŭ. Toţī mĕ salută se urcă în trăsurī şi observându-mĕ Negri îmbrăcatŭ ca unŭ flăcău, cu unŭ zîmbetŭ mĕ pofti în trăsura, în care sĕ sui elŭ cu alţī trei (Mălinescu Petrache Casimirŭ şi fratele mai micŭ a lui Alexandri), ér ceilalţī optŭ se suiră în celelalte 2 trăsurī.

„Cu Dumnedeu“ striga Negri. şi cărăuşii porniră. Pe drumŭ era mai multŭ tăcere decâtŭ vorbire şi eu vedeamŭ bine pe faţa tuturora îngrijire şi agitaţiune internă. Numai pe mine mĕ întrebară de va fi pe lângă acelŭ cerdacŭ pădure ca sĕ putemŭ trece — pe unŭ momentŭ — graniţa nevĕduţī de nimenī.. Eu le spusei că de multŭ n'am fostŭ pe acolo, dér pe câtŭ îmī aducŭ aminte am vĕdutŭ o pădure, numai nu sciu, e ea dincóce orī dincolo de hotarulŭ Bucovinei. Negri scóse o epistolă din busunarŭ şi cătà multŭ în ea apoi o dete celorlalţī, carī mai apoi i-o înapoiară în tăcere. Cândva rupe Negri tăcerea cu glasu năduşitŭ dér apăsatŭ: „O, tiranilorŭ, tiranilorŭ, pănă când óre va fi lumea totŭ a vóstră?“ „Când, cum dice Alexandrescu, o se perdemŭ trista ideă, că lumea moştenire despoţilorŭ s'a datŭ.“

Mĕ uitaiu la elŭ, faţa-i părea a fi inflamată, fruntea creaţă şi ochii pe jumĕtate închişī, dér printre gene vedeai că parcă străpungeau lumea cu espresiunea-le înverşunată. Apropiindu-ne de Siretŭ, îmī dise Negrii: „Noi te-am poftitŭ d-le P. sĕ ne facī acestŭ bine, sĕ ne conducī la acelŭ cerdacŭ, la care trebue sĕ fimŭ chiar adī, şi numai ţī-am indigetatŭ puţinŭ, că este vorba de scăparea unui omŭ de tagma d-tale. Credŭ că nu vei bănui, că nu ţī-am descoperitŭ încă tótă causa, dér o vei afla curêndŭ şi sperŭ că mĕ vei scusa de ce păstrămŭ atâta taină.“ Făcui numai din capŭ că'sŭ conţelesŭ şi nu mĕ supĕrŭ.

Ajunserămŭ la Siretŭ, şi aci mĕ întrébă Negrii de mai este multŭ pănă la cerdaculŭ sciutŭ, ca se lăsămŭ caii sĕ rĕsufle. Rĕspunsei: mai este cale de jumĕtate de oră; decī nu ne mai oprirămŭ.

Ajunşī la cerdacŭ pe drumurī lăturaşe, mĕ coborîiu din trăsură şi întrebaiu polonesce pe soldatulŭ de strajă, de-i acasă caporalulŭ séu sergentulŭ, adecă mai marele postului de strajă? Rĕspunse da; apoi Negrii mĕ pofti sĕ-lŭ întrebŭ pre acelŭ mai mare, de ne lasă sĕ stea aicī căruţele, ér noi sĕ trecemŭ dincolo de graniţă, de unde ér ne întórcemŭ preste o oră, două.

Deocamdată sĕ uita bietulŭ bemacŭ multŭ la mine („cordoniştii“ erau toţī Boemī!) şi se mira că unŭ flăcău românŭ îi vorbesce în limba polonă şi apoi mĕ întrébă că cine suntemŭ şi câţī? Ii rĕspunseiu că eu sunt studentŭ din Cernăuţī şi am venitŭ cu 11 domnī moldovenī, carī stau de presentŭ în Cernăuţī şi ar avea sĕ se întélnéscă cu cineva din rudeniile lorŭ, dincolo de graniţă. (Va urma.)

Nru 6441 1888.
vic.-com.

PUBLICAȚIUNE.

Inaltulŭ ministeriu reg. ung. pentru lucrările publice și comunicațiune, cu ordinulŭ dtto 23 Iuniu Nr. 19,794, a binevoitŭ a încuviința edificarea podului pe drumulŭ strategicŭ „Șierpenĭ-Branŭ“ peste fluviulŭ așa numitŭ „Bârsa“ cu suma de 7525 fl. 18 cr. v. a. ceia ce comisiunea administrativă în ședința sa din 14 Iuliu a. c. sub Nru 497 a și decis'o.

Pentru efeptuirea acestei edificărĭ se determină licitațiune cu oferte închise pe ḑiua de 16 Augustŭ a. c. la 10 ore a. m. în cancelaria vice-comitelui comitatensŭ.

Doritorii de a licita suntŭ provocațĭ de a'șĭ înainta ofertele lorŭ compuse conformŭ calculului de spese și a condițiunilorŭ specificate provĕḑute cu unŭ vadiu de 5% după suma susŭ menționată în ḑiua ficsată până la 10 óre a. m. cu atâtŭ mai vêrtosŭ, deórece ofertele întârḑiate nu se vorŭ mai lua în considerare.

Atâtŭ calcululŭ de spese câtŭ și condițiunile specificate se potŭ vedé în decursulŭ órelorŭ oficióse la oficiulŭ de edile reg. ung. din locŭ.

Făgărașŭ, în 26 Iuliu 1888.

Daniel de Gramoiu,
vice-comite.

109,3—3

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

„Administrațiunea Gaz. Trans“